

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

Development of Reading and Writing English by Management Using Cooperative Learning Management of Pratomsuksa VI

ญาณินทร ไชยสงค์¹, จิตีวรดา พลเยี่ยม²

Yaninthorn Chaisong¹, Titiworada Polyiem²

Received: 25 June 2019

Revised: 31 August 2019

Accepted: 1 October 2019

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 2) พัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 กลุ่มเป้าหมายได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลรัตนากาฬสินธุ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 28 คน เครื่องมือใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 9 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน และแบบสังเกตพฤติกรรมการเขียนของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้ 1) ผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษจากการประเมินผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน วงจรที่ 1 คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 56.19 วงจรที่ 2 คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 68.09 วงจรที่ 3 คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 78.45 ซึ่งผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ตามที่ได้กำหนดไว้ 2) ผลการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษจากการประเมินผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียน วงจรที่ 1 คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 54.04 วงจรที่ 2 คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 64.52 วงจรที่ 3 คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 76.42 ซึ่งผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ตามที่ได้กำหนดไว้

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ, การพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน, การพัฒนาความสามารถด้านการเขียน

¹ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² อาจารย์ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹ M.Ed. Candidate in Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Mahasarakham University

² Simply Lecturer in Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Mahasarakham University

Abstract

This research aims to: 1) develop English reading by using cooperative learning management of Pratomsuksa 6 to pass the criteria of 70 percent 2) develop English writing by using cooperative learning management of Pratomsuksa 6 to pass the criteria of 70 percent. The target group was 28 students of Prathomsuksa 6, Anuban Rattanana Kalasin School, Muang District, Kalasin Province. Kalasin Primary Education Area Office 1, academic year 2018. The instruments were: 9 lesson plans of English learning by using cooperative learning management of Pratomsuksa 6, English reading ability test, English writing ability test, reading observation form, and writing observation form. Statistics used in data analysis were percentage, mean and standard deviation. The results of this study were as follows: 1) the average scores of development reading ability from the evaluation of English reading ability test were: 56.19 percent (First cycle process); 68.09 percent (Second cycle process); and 78.45 percent (Third cycle process) which passed criteria of 70 percent. 2) The average scores of the development for writing ability from the evaluation of English writing ability test were: 54.04 percent (First cycle process); 64.52 percent (Second cycle process); and 76.42 percent (Third cycle process) which passed criteria of 70 percent.

Keywords: Cooperative Learning, Reading Development, Writing Development

บทนำ

ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพและการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศช่วยให้นักเรียนตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนานักเรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้นได้เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาต่างประเทศ และวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขวางขึ้นและมีวิสัยทัศน์ในการดำรงชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

ในปี พ.ศ. 2558 ประเทศสมาชิกอาเซียน 10 ประเทศ ประกอบด้วยประเทศไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ บรูไน เวียดนาม ลาว พม่า และกัมพูชา ได้มีการรวมตัวกันเป็นประชาคมอาเซียน เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศในภูมิภาค ชำรงไว้ซึ่งสันติภาพ เสถียรภาพ และความมั่นคงทางการเมือง สร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ การพัฒนาทางสังคม และวัฒนธรรม มีการกีดกันอยู่ยุดบนพื้นฐานของความเสมอภาคและผลประโยชน์ร่วมกัน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2554) ทั้งนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการเพื่อดำเนินการระหว่างปี พ.ศ. 2555-2558 เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน โดยให้ความสำคัญกับการศึกษาและการสร้างโอกาสทางการศึกษา การลงทุนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการเรียนรู้ตลอดชีวิต รณรงค์ให้ประชากรทุกคนอ่านออกเขียนได้ ลดอัตราการ

ไม่รู้หนังสือ ส่งเสริมการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาราชการของอาเซียน อีกทั้งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดให้เด็กไทยในประชาคมอาเซียนมีคุณลักษณะ 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านเจตคติ และด้านทักษะ กระบวนการ ซึ่งจำแนกเป็นทักษะการเรียนรู้และการพัฒนาตน ทักษะพลเมือง ความรับผิดชอบต่อสังคมและทักษะพื้นฐานโดยเฉพาะด้านทักษะพื้นฐานได้กำหนดให้นักเรียนสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษาคือภาษาอังกฤษและภาษาในประเทศเพื่อนบ้านอย่างน้อยอีก 1 ภาษา (สุนทร สันธพานนท์ และจินตนา วีระเกียรติสุนทร, 2556)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมุ่งหวังให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพ รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปสู่สังคมโลก ได้อย่างสร้างสรรค์ โดยได้กำหนดสาระหลักที่จำเป็นสำหรับนักเรียนทุกคนซึ่งประกอบด้วยภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก ซึ่งคุณภาพของนักเรียนที่สำคัญเมื่อจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วต้องมีทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาต่างประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

องค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาคุณภาพของนักเรียนตามความมุ่งหวังของหลักสูตร และเป็นหัวใจของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้นคือความสามารถด้านการอ่านเนื่องจากการอ่านมีความสำคัญต่อมนุษย์ที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) ช่วยให้ได้รับข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบการตัดสินใจในชีวิตประจำวัน

การอ่านมีความจำเป็นต่อการศึกษาเล่าเรียน คนที่เรียนหนังสือเก่งมักจะเป็นคนที่อ่านหนังสือเก่ง เพราะการอ่านช่วยให้ได้รับความรู้และความเข้าใจที่จะทำให้ประสบผลสำเร็จและสามารถศึกษาต่อในระดับสูงได้ การอ่านมีคุณค่าต่อมนุษย์เพราะช่วยยกระดับสติปัญญาให้สูงขึ้น ทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ เป็นการพัฒนาความคิดให้มีความก้าวหน้า ส่งผลต่อการพัฒนาในอาชีพ ทำให้มนุษย์ทันต่อเหตุการณ์ สามารถแก้ปัญหาต่างๆ และสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2554) เช่นเดียวกับสุนันทามันเศรษฐวิทย์ (2545) ได้กล่าวว่าการอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญยิ่งสำหรับนักเรียนเพราะเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ การเรียนวิชาต่างๆ ต้องอาศัยการอ่านแทบทั้งสิ้น ดังนั้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการอ่าน ในการจัดการเรียนการสอนจำเป็นต้องให้ผู้อ่านเกิดทักษะในการอ่านอย่างแท้จริง สามารถนำความรู้จากการอ่านไปใช้ประโยชน์ได้และมีนิสัยรักการอ่าน ซึ่งจำเป็นต้องฝึกฝนอ่านอย่างสม่ำเสมอ สอดคล้องกับมาตรฐานด้านคุณภาพนักเรียน (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2554)

นอกจากความสามารถในการอ่านแล้ว สิ่งที่มีความสำคัญและช่วยให้การอ่านประสบผลสำเร็จก็คือความสามารถด้านการเขียนซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา การเขียนเป็นการถ่ายทอดความรู้ ความคิด และประสบการณ์ต่างๆ นอกจากนี้การเขียนยังช่วยฝึกการใช้ภาษาโดยนักเรียนได้นำคำศัพท์ และโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ได้เรียนไปแล้วมาเขียนในสถานการณ์จริงในบริบทต่างๆ ยิ่งนักเรียนได้ใช้ความพยายามในการเขียนมากเท่าใด นักเรียนก็จะค้นพบเรื่องใหม่ๆ ที่จะเขียนตลอดจนกลวิธีการแสดงออกทางความคิดมากขึ้นเท่านั้น (Raimes, 1983) นอกจากนี้การเขียนยังเป็นทักษะที่จำเป็นในการศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น

จากรายงานผลทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Educational Test) หรือ O-NET ปีการศึกษา 2560 ของสถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของนักเรียนไทยอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าเกณฑ์ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2554) ดังจะเห็นได้จากผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Educational Test) หรือ O-NET ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปี การศึกษา 2560 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับประเทศ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 34.59 ระดับจังหวัดกาฬสินธุ์ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 30.45 ระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 45.04 โรงเรียนอนุบาลรัตนากาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 29.33 ซึ่งต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศและระดับจังหวัด

จากปัญหาและความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงวิธีการสอนและศึกษาแนวทางในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในการเรียนรู้และนำไปปรับใช้ในการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน ผู้วิจัยมีความเห็นว่าวิธีการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษวิธีหนึ่งที่จะสามารถช่วยพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคือการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการเรียนการสอนรูปแบบหนึ่งที่ถูกนำมาใช้อย่างกว้างขวาง เนื่องจากกิจกรรมและผลลัพธ์ที่ได้จากการเรียนการสอนตอบสนองแนวทางทฤษฎีการศึกษาคือตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนการสอน (พิชัย ทองดีเลิศ, 2547)

การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ มีวิธีการสอนมากมายแต่ครูผู้สอนต้องรู้จักเลือกใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหา เวลา เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายมากที่สุด การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) เป็นวิธีสอนที่มุ่งเน้นการบูรณาการการอ่านและการเขียน ซึ่งถือเป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันแบบหนึ่งที่ยกแบบขึ้นเพื่อใช้ในการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนโดยเฉพาะ ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ คือ 1) กิจกรรมพื้นฐานด้านการอ่านและการเขียน (Basal Related Activities) 2) การดำเนินการสอนของครู (Direct Instruction) 3) การบูรณาการการอ่านและการเขียน (Integrated Reading and Composition) โดยที่นักเรียนจะร่วมมือกันเรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมที่เกี่ยวกับการอ่านและการเขียนต่อการสอนโดยตรงจากครูทุกครั้ง ซึ่งแต่ละครั้งจะเริ่มด้วยการสอนอ่านก่อน เนื่องจากทักษะทางภาษาสามารถพัฒนาให้บรรลุสำเร็จได้ ถ้าครูจัดกิจกรรมการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้ที่ถูกต้องเหมาะสมในทุกๆ ด้านโดยการอ่านนั้นประกอบด้วยสมรรถภาพการอ่านในหลายๆ ด้าน เช่น การอ่านเพื่อความเข้าใจ เพื่อสรุปความ เพื่อจับใจความสำคัญ เพื่อการสื่อสาร หรือเพื่อหาประเด็นสำคัญ (วัชรรา เล่าเรียนดี, 2548) ในกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC นั้น มีกระบวนการสอนที่มีการฝึกกระบวนการทำงานกลุ่มและทักษะการทำงานร่วมกันทางสังคม โดยแต่ละกลุ่มจะประกอบไปด้วยนักเรียนที่เก่ง ปานกลางและอ่อนอยู่ร่วมกัน ทำกิจกรรมร่วมกันโดยสมาชิกทุกคนต้องร่วมกันรับผิดชอบ และต้องช่วยเหลือกันและกันในการทำกิจกรรมต่างๆ ให้ประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับหลักการจัดการเรียนรู้ตามแนวของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

การจัดการเรียนการสอนแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD : Student Teams-Achievement Divisions) เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่จัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม เล็กๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ ความสามารถแตกต่างกัน โดยที่แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้และในความสำเร็จของกลุ่ม ทั้งโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นการแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ รวมทั้งการเป็นกำลังใจแก่กันและกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองเท่านั้น หากแต่จะต้องร่วมรับผิดชอบการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ความสำเร็จแต่ละบุคคลคือความสำเร็จของกลุ่มวิธีการสอนแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์สามารถนำมาใช้ได้กับการเรียนทุกวิชาและทุกระดับชั้นและจะมีประสิทธิผลยิ่งกับการจัดการเรียนรู้ ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนในด้านการแก้ปัญหา การกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ การคิดแบบหลากหลาย การปฏิบัติการกิจที่ซับซ้อน การเน้นคุณธรรมจริยธรรม การเสริมสร้างประชาธิปไตยในชั้นเรียน ทักษะทางสังคม การสร้างวินัยความรับผิดชอบร่วมกัน และความร่วมมือภายในกลุ่ม (วัณนาพร ระวังทุกข์, 2542)

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) เป็นเทคนิคที่ผู้สอนนิยมใช้คู่กับวิธีสอนแบบอื่นๆ (รัชณี ภูพิชกุล, 2551) เทคนิคเพื่อนคู่คิดนี้จะช่วยให้นักเรียนเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ มีทักษะในการแก้ปัญหา และการสื่อความหมาย จากการทำงาน อภิปรายซักถาม ช่วยเหลือ แลกเปลี่ยนและให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน เป็นผู้พูดและผู้ฟังที่ดี รวมทั้งเป็นผู้มีใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น มีความมั่นใจกล้าแสดงออก และผลงานที่ทำโดยนักเรียนสองคนช่วยกันทำ ย่อมดีกว่าผลงานโดยบุคคลเพียงคนเดียว โอกาสที่จะผิดพลาดมีน้อยกว่า (วิภาวดี วงศ์เลิศ, 2544) นับว่าเป็นเทคนิคการเรียนรู้แบบ

ร่วมมือ โดยแบ่งผู้เรียนออกเป็นคู่ๆ ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ได้ในผู้เรียนทุกระดับ ทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่ จัดว่าเป็นเทคนิคการเรียนรู้ที่ได้รับการยอมรับมากอีกรูปแบบหนึ่ง เพราะทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นเพื่อให้นักเรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อให้แนะนำปรึกษาหารือแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ ร่วมมือกันทำกิจกรรม ตามกระบวนการเรียนจนค้นพบข้อสรุปข้อความรู้ หรือคำตอบร่วมกัน (ชานาญ โพธิ์คลัง, 2547) ซึ่งจะมีขั้นตอนที่สำคัญอยู่ 3 ข้อ คือ การคิด (Think) เป็นขั้นตอนแรกที่ครูจะกระตุ้นด้วยปัญหาเพื่อให้ผู้เรียนหาคำตอบ และการจับคู่ (Pair) เป็นขั้นตอนที่สองที่จะให้ผู้เรียนจับคู่ เพื่ออภิปรายปัญหา และวิธีการหาคำตอบของปัญหา ส่วนขั้นตอนสุดท้ายคือ การแลกเปลี่ยน (Share) เป็นขั้นตอนสุดท้ายที่จะให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนและนำเสนอความรู้ที่ได้จากการค้นหาคำตอบ ไบร์เลย์ (Byerley, 2002) ซึ่งเทคนิคนี้ใช้เมื่อต้องการให้นักเรียนฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดอย่างมีเหตุผล ฝึกทักษะการสื่อสารการแสดงออกและการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ด้วยวิธีการดังกล่าวส่งผลให้ผู้เรียนมีการใช้เหตุผล มีการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณมากขึ้น มีแรงจูงใจภายในแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

จากการศึกษาขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือทั้ง 3 เทคนิค และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้นพบว่าการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เป็นวิธีการที่จะทำให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้นักเรียนสามารถอ่านจับประเด็นสำคัญอย่างมีจุดมุ่งหมาย จนทำให้มีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้ในที่สุด นอกจากนี้ยังเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นเป็นสำคัญ เพราะช่วยกระตุ้นและพัฒนาให้นักเรียนให้เกิดการเรียนรู้ และมีความเข้าใจด้านการอ่านมากขึ้นซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาทักษะอื่นๆ ได้ เช่น การฟัง การพูด

การเขียน นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ยังช่วยพัฒนาความสามารถด้านการเขียนอย่างเป็นระบบ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ มาจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70
2. เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70

วิธีการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research)

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลรัตนภาพสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2561 จำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 28 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 9 แผน ใช้เวลาทั้งหมด 18 ชั่วโมง ประเมินความเหมาะสมโดยผู้เชี่ยวชาญ โดยรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59

2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีลักษณะเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.26 ถึง 0.67 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.79

3. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีลักษณะเป็นแบบปรนัย จำนวน 11 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.43 ถึง 0.67 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.82

4. แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน เป็นแบบรูบริค จำนวน 5 ข้อ

5. แบบสังเกตพฤติกรรมการเขียน เป็นแบบรูบริค จำนวน 5 ข้อ

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการวิจัยออกเป็น 3 วงจร ซึ่งมีวงจรการปฏิบัติการ 3 วงจร โดยมีขั้นตอนการดำเนินการตามวงจรปฏิบัติ 4 ขั้นตอน

1. ขั้นวางแผน (Plan)
2. ขั้นปฏิบัติการ (Act) ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างในขั้นการวางแผนมาดำเนินการกับกลุ่มเป้าหมายกำหนดเป็นวงจรดังนี้
 - วงจรที่ 1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-3 ใช้เทคนิค CIRC
 - วงจรที่ 2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4-6 ใช้เทคนิค STAD
 - วงจรที่ 3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7-9 ใช้เทคนิค Think-Pair-Share
3. ขั้นสังเกตการณ์ (Observe) ผู้วิจัยสังเกตการณ์และบันทึกพฤติกรรมตลอดจนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในขณะดำเนินการวิจัย ทั้งด้านการปฏิบัติและผลการปฏิบัติ โดยอาศัยเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆ
4. ขั้นการสะท้อนการปฏิบัติ (Reflect) การวิจัยในครั้งนี้ ใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนา

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยวิธีคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) KR-20

ผลการศึกษา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. คะแนนจากการประเมินผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน วงจรที่ 1 คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 56.19 วงจรที่ 2 คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 68.09 วงจรที่ 3 คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 78.45
2. คะแนนจากการประเมินผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียน วงจรที่ 1 คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 54.04 วงจรที่ 2 คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 64.52 วงจรที่ 3 คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 76.42

อภิปรายผล

จากการวิจัย เรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ผู้วิจัยขออภิปรายผลที่ปรากฏในแต่ละประเด็น ดังนี้

1. ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 78.45 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ ร้อยละ 70 จากการประเมินผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจากวงจรที่ 1 คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 56.19 วงจรที่ 2 คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 68.09 วงจรที่ 3 คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 78.45 สูงขึ้นเป็นลำดับ ที่เป็นเช่นนี้เพราะแผนการจัดการเรียนรู้ได้ผ่านการจัดทำอย่างเป็นระบบและวิธีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม โดยศึกษาจากคู่มือครู เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร การวิเคราะห์เนื้อหา

เทคนิคจัดการเรียนรู้ ตลอดจนการวัดและประเมินผล แผนการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นผ่านการตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่องตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้มีประสบการณ์ ปรับปรุงก่อนนำไปทดลองจริง การสอนที่เน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน อาจเป็นผลมาจากการที่นักเรียนเห็นประโยชน์ขององค์ประกอบต่างๆ ในรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ ไม่ว่าจะเป็นการระบุจุดประสงค์การเรียนรู้ การนำเสนอทบทวนทั้งชั้น การถาม-ตอบ โดยครูฝึกอ่าน แนะนำ ประกอบการฝึกอ่านกลุ่มย่อย และรายบุคคล การเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะร่วมมือกันทำงาน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ช่วยกันสรุปเนื้อหาที่เรียนและซักถาม ทำให้ผู้เรียนสนใจกระตือรือร้น เอาใจใส่ในการเรียน นักเรียนปรับพฤติกรรมเข้าหากัน แบ่งหน้าที่กันทำงานในกลุ่ม สมาชิกในกลุ่มมีความสำคัญต่อบทบาทหน้าที่ที่กลุ่มมอบหมายให้รับผิดชอบ ทุกคนพยายามพัฒนาตนเองร่วมมือกันแก้ปัญหาภายในกลุ่มจนประสบผลสำเร็จ นักเรียนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น ได้อภิปรายอธิบายและช่วยตรวจคำตอบ เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนแต่ละคนตระหนักในความสำคัญของตนเอง กลุ่มให้การยอมรับในการแสดงความคิดเห็นของสมาชิก นักเรียนจึงมีความเชื่อมั่นในตนเองเพิ่มขึ้น มีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง มีการสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับ สอดคล้องกับ ทิศนา ขัมมณี (2553) กล่าวถึงรูปแบบ CIRC ว่าเป็นรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือที่ใช้ในการสอนอ่านและเขียน โดยเฉพาะรูปแบบนี้ประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรมคือ กิจกรรมการอ่านแบบเรียน การสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการบูรณาการภาษากับการเขียน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ รัชต์สุตา ทรัพย์มาก (2558) ที่พบว่า การพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) ส่งผลให้นักเรียนมีคะแนนทักษะการอ่านอยู่ในระดับดีถึงดีมากและ

มีผลการเรียนรู้จากทักษะการอ่านคิดเป็นร้อยละ 80.57 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ไว้คือร้อยละ 70 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กชนันท์ ช่มอาวุธ (2559) ที่พบว่า ผลการสร้างชุดการเรียนรู้ที่สอนด้วยแบบ CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 89.97/81.37 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดรุณี อินทร์บัว (2559) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือแบบ CIRC มีคะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษ เฉลี่ยหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 79.87 ซึ่งไม่น้อยกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ จุฬาลักษณ์ กองพิลา (2553) พบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านจับใจความโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 85.47/82.92 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยสอดคล้องกับ กชนันท์ ช่มอาวุธ (2559) ที่ได้วิจัยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ สามพราน จังหวัดนครปฐม ที่สอนด้วยเทคนิค CIRC กับการสอนแบบปกติ พบว่า ผลการสร้างชุดการเรียนรู้ ที่สอนด้วยแบบ CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.97/81.37 ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จีรธรรม จงดี (2560) พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองสูงกว่า ก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 แสดงว่าเด็กนักเรียนที่เรียนด้วยการเรียนร่วมมือ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD มีความก้าวหน้าทางผลการเรียนสูงขึ้นซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้าและสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วาสนา สวนสีดา (2560) พบว่า วิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค Think-Pair-Share และวิธีสอน อ่านเพื่อการสื่อสารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยความสามารถทางด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของ

นักเรียนที่สอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค Think-Pair-Share สูงกว่าวิธีสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร

2. ความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 76.42 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ ร้อยละ 70 จากการประเมินผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนจากวงจรที่ 1 คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 54.04 วงจรที่ 2 คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 64.52 วงจรที่ 3 คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 76.42 สูงขึ้นเป็นลำดับ ทั้งนี้ อาจเป็นผลเนื่องมาจากการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยได้ศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตร สาระ ตลอดจนมาตรฐาน และตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้อง นอกจากนั้นยังได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากการวางแผนการสอนของครูเป็นหัวใจของการนำผู้เรียนไปสู่จุดหมายปลายทางที่กำหนด จะต้องเลือกใช้กิจกรรมกระบวนการเรียนการสอนลักษณะใด จึงสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ในการกำหนดเนื้อหา ยังได้กำหนดเนื้อหาได้เหมาะสมกับวัย จึงทำให้บทเรียนน่าสนใจ ประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนไปพร้อมกับเน้นการเรียนเป็นกลุ่ม จะเห็นได้ว่าเป็นกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่คำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งผลให้เกิดบรรยากาศในการเรียนรู้ที่ดี เพราะนักเรียนภายในกลุ่มได้ช่วยเหลือกันทำงานกลุ่ม จนประสบความสำเร็จก่อให้เกิดความภาคภูมิใจ ซึ่งสอดคล้องกับสอดคล้องกับ ทิศนา ขัมมณี (2553) กล่าวถึงรูปแบบ CIRC ว่าเป็นรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือที่ใช้ในการสอนอ่านและเขียน โดยเฉพาะรูปแบบนี้ประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรมคือ กิจกรรมการอ่านแบบเรียน การสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจ และ

การบูรณาการภาษากับการเรียนรู้ ผลการวิจัยสอดคล้องกับ กษนันท์ ช่มอาวูธ (2559) ที่ได้วิจัยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ สามพราน จังหวัดนครปฐม ที่สอนด้วยเทคนิค CIRC กับการสอนแบบปกติ พบว่า ผลการสร้างชุดการเรียนรู้ ที่สอนด้วยแบบ CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.97/81.37 ผู้วิจัยได้เล็งเห็นความสำคัญ ที่จะกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสุขในการเรียนรู้จึงได้นำกิจกรรมต่างๆ เข้ามาสอดแทรกเพื่อให้นักเรียนเกิดความตื่นตัวในการเรียนบทเรียน ทำให้นักเรียนมีความตั้งใจในการเรียนมีสมาธิในการเรียนรู้มากขึ้น เรียนรู้คำศัพท์ได้มากขึ้นตามลำดับ ครูชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษในการสื่อสาร เพื่อเป็นการจุดประกายภายในตัวนักเรียน ไม่ใช่แค่เป็นการบังคับของคุณครูผู้สอนเท่านั้น แต่เพื่อนักเรียนจะได้มีแรงผลักดันภายในตัวเอง ในการทำสิ่งต่างๆ อย่างมุ่งมั่นในการเรียนเป็นกลุ่ม และให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนที่เก่งกว่ามีการช่วยเหลือนักเรียนที่อ่อนกว่า นักเรียนให้ความสำคัญในการทำงานเป็นกลุ่มมากขึ้น โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของ ศรีสุวรรณ วิวิธเทศ (2559) ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกัน กับการสอนแบบปกติ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันกับการสอนแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มสอนแบบกลุ่มร่วมมือสูงกว่า ผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการสอนแบบปกติ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากนักเรียนไม่คุ้นเคยกับการเรียนการสอนแบบ

กลุ่มร่วมมือมาก่อน ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจและประกอบกับครูผู้สอนได้หากิจกรรมใหม่ๆ มาช่วยในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งทำให้การเรียนการสอนแบบปกติที่ทำให้นักเรียนไม่สนใจ นั้นกลับมาสนใจและทำกิจกรรมร่วมมือกับครูและเพื่อน ทำให้การสอนแบบกลุ่มร่วมมือประสบผลสำเร็จและมีผลสัมฤทธิ์นั้นสูงกว่าการสอนแบบปกติ และยิ่งสอดคล้องกับชูจิตร์ เนื่องโนราช (2551) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยการเรียนแบบร่วมมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยรังสิต การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยการเรียนแบบร่วมมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยรังสิต จังหวัดปทุมธานี จำนวน 13 ห้อง จำนวนนักเรียน 550 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังจากเรียนโดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมืออยู่ในระดับมากที่สุด พบว่านักเรียนได้เรียนรู้การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อส่วนรวม มีความกระตือรือร้นในการทำงาน รู้จักบทบาทหน้าที่ของตนภายในกลุ่ม รู้จักภาวะผู้นำและผู้ตามที่ดีเข้าใจการทำงานกลุ่ม และมีพัฒนาการทางผลสัมฤทธิ์ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษโดยการจัดการ

เรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครูผู้สอนจะต้องชี้แจงให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อให้นักเรียนแต่ละคนตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตนเอง

1.2 การเลือกเนื้อหาที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งผู้สอนควรคำนึงถึงวัย ระดับความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียน ดังนั้นควรเลือกเรื่องที่ทันสมัย มีเนื้อหาน่าอ่าน และเป็นงานเขียนหลากหลายรูปแบบ หากเนื้อหาเรื่องราวใดๆ ที่นักเรียนชอบหรือพึงพอใจ จะทำให้นักเรียนมีความสนใจอยากเรียนรู้มากขึ้น

1.3 ครูจะต้องส่งเสริมให้นักเรียนตั้งใจเรียนมากขึ้น โดยการชมเชยนักเรียนที่ผลงานออกมาดี และให้กำลังใจนักเรียนที่ยังผลงานออกมา

ไม่ดี เพื่อให้นักเรียนพัฒนาตัวเองเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการจัดการเรียนรู้ครั้งต่อไป

2.1 ควรส่งเสริมให้นักเรียนอ่านหนังสือนอกเวลาเรียนมากขึ้น เพื่อจะทำให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน

2.2 ควรส่งเสริมให้นักเรียนฝึกการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึก เพื่อจะทำให้นักเรียนสามารถเขียนคำศัพท์ได้ถูกต้องแม่นยำ และยังมีส่วนช่วยให้ได้คำศัพท์ในพัฒนาการเขียนบทสนทนา และการเขียนประโยคได้ผลดีอีกด้วย

2.3 ควรมีการศึกษากิจการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านอื่น นอกจากความสามารถด้านการการอ่านและการเขียน ร่วมกับกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาอื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

- กษนันท์ ช่มอาวุธ. (2559). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ และเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนयोอแซฟอุปถัมภ์สามพราน จังหวัดนครปฐม ที่สอนด้วยเทคนิค CIRC กับการสอนแบบปกติ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). นครปฐม : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จิวรรณ จงดี. (2560). ผลสัมฤทธิ์ทางความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา
- จุพาลักษณ์ กองพิลา. (2553). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชำนาญ โปธิคลัง. (2547). การพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยใช้กิจกรรมเพื่อนคู่คิดในโรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล จังหวัดร้อยเอ็ด. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.

- ชูจิตร เนื่องโนราช. (2551). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย รังสิต. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ดรุณี อินทร์บัว. (2559). ผลการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ ซี ไอ อาร์ ซี ในการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.
- ทิตนา เขมมณี. (2553). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิชัย ทองดีเลิศ. (2547). การนำเสนอรูปแบบการเรียนรู้ร่วมกันบนเครือข่ายคอมพิวเตอร์สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีรูปแบบการเรียนรู้ต่างกัน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รักษ์สุดา ทรัพย์มาก. (2558). การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) และการประเมินตามสภาพจริง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- รัชณี ภูพชรกุล. (2551). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างวิธีสอนแบบนิรนัยร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเพื่อนคู่คิดและวิธีสอนแบบปกติ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- วัชรวิภา เล่าเรียนดี. (2548). เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้สำหรับครูมืออาชีพ. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัฒนาพร ระวังทุกข์. (2542). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : เลิฟ แอนด์ เลิฟเพรส.
- วาสนา สอนสีดา. (2560). การพัฒนาแนวทางการป้องกันโรคหลอดเลือดสมองในผู้ป่วยความดันโลหิตสูงที่ควบคุมความดันไม่ได้ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสามพร้าว. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน). มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วิภาวดี วงศ์เลิศ. (2544). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมัลติมีเดียเรื่อง “เซต” ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบคู่คิดอภิปราย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศรีสุวรรณ วิวิธเทศ. (2559). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนกับการสอนแบบปกติ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ). มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2554). แนวการจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียนระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักทดสอบทางการศึกษา. (2554). แนวทางการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.

- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2548). *การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2554). *แนวทางการพัฒนาและประเมินการอ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียน ตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์ การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุคนธ์ สินธพานนท์ และจินตนา วีรเกียรติสุนทร. (2556). *การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่ ...สู่ ประชาคมอาเซียน*. กรุงเทพฯ : เทคนิคพรินติ้ง.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). *หลักวิธีสอนอ่านภาษาไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- Byerley, Suzanne L. (2002). Accessibility and Usability of Web-based Library Databases for Non-visual Users. *Library Hi Tech*, 20(2) : 169-178.
- Raimes, A. (1983). *Techniques in Teaching Writing*. New York : Oxford University Press.